

VENTS D'ULTRAMAR

JORDI PIGEM

FILÒSOF

Delirant mentre el món s'escalfa

Hi ha una nova forma de deliri que en alguns llocs pren dimensions epidèmiques. En podríem dir deliri antiecològic. Vegem-ne un cas seriós.

Desenes de milions de persones, sobretot en el sud dels Estats Units, seguidors de sectes fonamentalistes protestants, estan convençudes que som al principi del final dels temps i que Jesús és a punt de tornar a la Terra. Esperen impacientment l'apocalipsi i el que anomenen *Rapture* (Rapte, Èxtasi), quan creuen que s'elevaran miraculosament de la Terra per anar a seure a la dreta de Déu i des d'allí contemplar les tribulacions que haurem de patir la resta de nosaltres (tots els qui no creiem literalment el que ells creuen). Fins aquí, pot semblar una fantasia inofensiva.

Però aquesta dèria els fa bandejar qualsevol consideració ecològica. Per què preocupar-se de substituir els combustibles fòssils per energies renovables, si el Déu que multiplicava els pans i els peixos podrà també multiplicar el gas i el petroli? I per què respectar la diversitat i el subtil equilibri de la vida a la Terra, si al capdavall el món s'acaba (i ells estan segurs que se salvaran, seguts a la dreta de Déu)? Ja als anys vuitanta James Watt, se-

cretari d'Interior de Ronald Reagan i declarat seguidor d'aquestes doctrines (anomenades «dispensacionalisme» i «premil·lenarisme») va fer el possible per facilitar l'explotació d'espais protegits i per frenar tota llei de protecció ambiental. A Watt se li atribueix haver dit que «quan haguem tallat el darrer arbre, Jesús tornarà». Més al nord i amb molt més seny, els indis Cree havien dit als avantpassats de gent com ell: «Només quan haureu tallat el darrer arbre, quan haureu emmetzinat el darrer riu, quan haureu extingit el darrer peix, us n'adonareu que els diners no es poden menjar».

Reagan estava influït per alguns dels predicadors fonamentalistes més coneguts, i també ho està George Bush II, no se sap fins a quin punt. El que sí se sap és que Bush, com el 47% de la població dels EUA segons les enquestes, és un protestant «renascut» (*born again*), dels quals no tots però sí la majoria són fonamentalistes (ells van començar a emprar el mot *fundamentalist* com a elogi ja el 1920). Redueixen la riquesa simbòlica de la Bíblia i la prenen com a veritat literal, i a base d'entrelligar passatges trets fora de context i mal interpretats li fan dir el que els interessa. Alguns dels predicadors fonamentalistes més recalcitrants, com

Jerry Falwell, Pat Robertson i Billy i Franklin Graham (pare i fill), destaquen entre els «assessors espirituals» de Bush. D'ells sembla que ha tret expressions com la «creuada del Bé contra el Mal» i «l'Eix del Mal». El 1999 els fonamentalistes constituïen el 33% del seu suport electoral, proporció que continua creixent. Controlen 250 canals de televisió i 2.000 emissores de ràdio (estil Cope), i segueixen amb detall l'actuació de cada congressista i senador, fins a l'extrem que els donen punts cada cop que fan el que ells volen –i són molts els polítics que aproven amb nota alta. Bush pot o no creure plenament en aquestes idees, però en qualsevol cas el compromís amb els seus electors l'obliga a tenir-les molt en compte (100.000 e-mails irats dels fona-

mentalistes cristians li ho van recordar quan el 2002 va gosar dir a Sharon que retirés les tropes de Jenín).

Aquests grups anhelan l'apocalipsi, i directament o indirecta influeixen en el govern més poderós del món. Per a ells el suport a l'apartheid palestí i la invasió de l'Iraq formen part del pla (són terres esmentades a la Bíblia). Fins i tot tenen un índex que mostra fins a quin punt l'apocalipsi és a prop (el trobareu a www.rapture-ready.com, i no és broma). Quants més desastres ecològics i més guerres, per a ells millor. Per exemple, l'encariment del petroli i les sequeres, inundacions i altres símptomes del canvi climàtic fan pujar l'índex, que al febrer va baixar lleugerament per la fi d'una llarga sequera a Arizona i per l'incipient procés de pau a Israel/Palestina (dues males notícies per a ells). Tot i això, l'índex encara és dins la zona d'apocalipsi imminent que comença en els 145 punts. No és només per arrogància i interessos econòmics que els Estats Units no ha signat el tractat de Kyoto.

Un llibre de text emprat en escoles fonamentalistes diu que només els no creients es preocupen per l'esgotament dels recursos naturals, perquè «Déu va proveir la Terra amb prou recursos». Sí, prou, fins que els vam començar a malversar! Com deia Gandhi, «en el món n'hi ha prou per a les necessitats de tothom, però no n'hi ha prou per a la cobdícia de ningú».

Despertaran del deliri? Déu vulgui...

A Gas Natural també treballem per als que mai necessitaran la nostra energia.

Al Grup Gas Natural estem compromesos amb la utilització, sàvia i responsable, dels recursos naturals. Perquè el nostre entorn és, també, la nostra llar.